

27-01-

† Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου
τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ
Χρυσοστόμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...
Συναπτὴ μεγάλῃ καὶ ἡ Ἔκφώνησις
‘Οπ πρέπει σοι πᾶσα θέξα...
„Ηχος πλ. δ’.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὄνόματι Κυρίου.

Σπίχ, α'. Εξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον τοῦ
Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
„Ηχος πλ. δ'

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ
πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν
οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαρ-
γυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐνα-
πέθετο, τὸ ὄψος ἡμῖν τῆς ταπεινο-
φροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοὶς
λόγοις παιδεύων, Πάτερ, Ἰωάννη
Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ... (Τό ως ἀνω)

Καὶ νῦν...

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρ-
θένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας
ἀγαθέ, διθανάτῳ τὸν θάνατον σκυ-
λεύσας, καὶ Ἐγερσιν δείξας ὡς
Θεός, μὴ παρίδῃς οὖς ἔπλασας τῇ
χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλανθρω-
πίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τε-
κοῦσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύου-
σαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ
ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἔκφώνησις

Οτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν, Κάθισμα
„Ηχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Δογμάτων ἀστραπαῖς, ὥσπερ
ἥλιος μέγας, ἐφώτισας τὴν γῆν, καὶ
ἀγνοίας τὸ σκότος, μακρὰν ἀπε-
δίωξας, Ἰωάννη Χρυσόστομε· διθεν
δέομαι, τοῦ αἰωνίου με σκότους,
ἔλευθέρωσον, καὶ φωτισμοῦ σω-
τηρίας, εὐχαῖς σου ἀξίωσον.

Δόξα... τὸ αὐτό

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἄσπρος τὸν Χριστόν, ἀπεκύη-
σας μόνη, τὸ θαῦμα ὑπὲρ νοῦν,
πᾶς Παρθένος καὶ Μήτηρ· διὸ Θε-
οτόκον σε, προσκυνοῦντες δοξάζο-
μεν· σὺ γὰρ ἔτεκες, τὸν Βασιλέα
τῆς δόξης· διν δυσώπησον, τοῦ εἰρη-
νεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, Κάθισμα
„Ηχος δ'.

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως χρυσαυγές τε καὶ τερπνὸν θεορρῆμον, ὅργανον θεῖον κελαδοῦν Ἐκκλησία, ὑπὸ Χριστοῦ Χρυσόστομε δεδώρησαι· χελιδῶν ἡ εὔλαλος, χρυσαυγίζουσα Μάκαρ, νοῦς δὲ χρυσοστόλιστος, λύρα τῆς μετανοίας, τοὺς σὲ τιμῶντας ὁῦσαι πειρασμῶν, σαῖς ἵκεσίαις Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Δόξα Πατρί...

Κάθισμα.

Ὕχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θεία ψήφω τῆς Χριστοῦ, ποίμνης ἀξίως γεγονώς, Ἀξιάγαστε ποιμὴν, οἵα περ λύκους ἐξ αὐτῆς, ἐν τῇ σφενδόνῃ τῶν λόγων σου ἀπεδίωξας, ἐλέγχων ἀφειδῶς, παρανομοῦντας σοφέ· ὑφ' ᾧν καὶ ἐλαθείς, φθόνω Χρυσόστομε, μακρὰν ὁδὸν διήνυσας στερρόφρον, ὑπὲρ αὐτῆς ἐν ᾧ τέθνηκας, ἀλλ' ἐπανῆλθες πρὸς Βασιλίδα, νέμων θεῖα χαρίσματα.

Καὶ νῦν...Θεοτοκίον

Ὕχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ὁράβδον Ἄαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν δὲ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, δέ τοι χορός πάλιν μένει Παρθένος.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου.

Ἀντίφωνον Α'!

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἄγιῷ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἄγιῷ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ὁρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἄπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ὕχος δ'

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. (δίς)

Σπίχ.Ἄκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ "Ἐθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκου-μένην.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Ἡ Τάξις πῦ Εὐαγγελίου

πῦ Ὁρθου

Ὕχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἀἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ πῦ κατὰ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς δὲ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέγησόν με δὲ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖστον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντὸς.

Сοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἀν δλοκαυτώματα οὐκ εύδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εύδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... Ἡχος β'

Ϲήμερον σκιρτῶσιν ἐν Πνεύματι, Ἀρχιερέων δῆμοι, σὺν ἡμῖν τελοῦντές σου τὴν μνήμην Ιεράρχα, Χρυσόστομε Ὁσιε, φωστὴρ τῆς Ἔκκλησίας.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπίχ. **Ἐ**λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ιδίομελον. **Ἡχος πλ. β'**

Ϲάλπιγξ χρυσόφωνος ἀνεδείχθης, χρυσορρῆμον Χρυσόστομε, χρυσουργῶν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσεπόνοις σου διδάγμασι· προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ κόσμου παντὸς τὰ πέρατα ἐφώτισεν.

Σᾶσσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ)

Ἐλέει καὶ οἰκπρωμοῖς...
 Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου,
 Ὡδὴ α'
 Ἡχος πλ. δ'.
 Ὁ Είρμος

Ἄρματηλάτην Φαραω ἐβύθι-σε,
 τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ
 ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα,
 καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ
 φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν,
 ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα. (Δις)

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
 ἡμᾶς.

Χαῖρε κατάρας παλαιᾶς ἡ
 λύτρωσις, καὶ εὐλογίας πηγή, χαῖρε
 ζωῆς Μήτηρ, Ἄδου ἡ καθαίρεσις,
 θανάτου ἡ ἀναίρεσις, χαῖρε λύσις
 τῆς λύπης, χαῖρε χωρίον εὐρύχω-
 ρον· χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
 ἡμᾶς.

Ἄρμα τοῦ Λόγου λογικὸν καὶ
 ἔμψυχον, χαῖρε πανάμωμε, Δαυΐ-
 τικὸν χαῖρε, ἄρμα πολυώνυμον,
 ἄρμα μυριοπλάσιον· χαῖρε ἡ ἀσυ-
 γκρίτως, τῶν Χερουβὶμ
 ὑπερέχουσα, καὶ τῶν Σεραφὶμ
 ὑπερφέρουσα.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
 ἡμᾶς.

Ιερωτέρα νοερῶν Δυνάμεων,
 χαῖρε Θεόνυμφε, χαῖρε κτιστῆς
 πάσης, ἀνωτέρα φύσεως· χαῖρε
 Θεοῦ παλάτιον, χαῖρε πύρινε
 θρόνε, χαῖρε λυχνία πολύφωτε·
 χαῖρε μυριώνυμε Δέσποινα.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
 ἡμᾶς.

Ράβδος ἐκ ρίζης Ἰεσσαὶ βλα-
 στήσασα, χαῖρε ἀμόλυντε· χαῖρε

βλαστῷ ράβδου, τῆς Ἀαρωνίτιδος,
 διαγραφεῖσα πρότερον, μυστικῶς
 καὶ βαθέως· ώς γὰρ ἐκείνη τὰ
 κάρυα, οὕτω τὸν Χριστὸν σὺ
 ἐξήγηθησας.

Ο Κανὼν τοῦ Αγίου
 Ὡδὴ α'
 Ἡχος πλ. δ'
 «Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί,
Σπίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Πλοῦτον ἐναπέθου σῇ ψυχῇ, τὸν
 θησαυρὸν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ
 Χρυσόστομε· ἐξ οὗ τὴν Ἐκκλησίαν
 πλουτίζεις τοῖς λόγοις σου, ἵτις
 σου ἐπαξίως, ἐορτάζει ἐπάνοδον
 θείαν.

Σπίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Λόγοις κατεποίκιλας χρυσοῖς,
 τὴν Ἱερὰν Χρυσόστομε, τῆς Ἐκκλη-
 σίας στολήν, ἣν πρώην ἐξ αἰμάτων,
 Χριστὸς προεξύφανεν· ὅθεν σου
 ἐπαξίως, ἐορτάζει ἐπάνοδον θείαν.

Σπίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Πέτρα ἀνεδείχθης ἀκλινής, καὶ
 στῦλος καὶ ἐδραίωμα, τῆς Ἐκκλη-
 σίας Χριστοῦ, τοῦ ἀκρογωνιαίου,
 ἐν ᾧ ὡκοδόμησας, λόγους θεοσε-
 βείας, ὃσπερ λίθους σοφὲ
 Ιεράρχα.

Θεοτοκίον

Μόνη ἀπειρόγαμε σεμνή, Μαρία
 ἀειπάρθενε, Θεοτόκε Κυρία, ἀγνὴ
 ἐκλελεγμένη, ἐξαίρετε Δέσποινα,
 πάντων τῶν ποιημάτων, σὲ ἐλπίδα
 κεκτήμεθα πάντες.

Ο Επερος Κανὼν τοῦ Αγίου,

Ωδὴ α'. Ἡχος γ'. Ο τὰ ὕδατα πάλαι...

Σπίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ θεόφθογγον στόμα, τὸ χρυ-
σόφωνον, ἢ τῶν λόγων λαμπρότης,
τὸν ἐμὸν λάμπρυνον, ταὶς ἵκεσίαις
σου νοῦν· ὅπως ἀνυμήσω σου, τῆς
ἐπανόδου τὴν μνήμην, Ἰωάννη
χάριτος, θείας φερώνυμε.

Σπίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ως ἀστὴρ ἔωσφόρος, ὡς φαε-
σίμβροτος ἥλιος, ὡς φωστὴρ εὔσε-
βείας, ὑπὸ γῆν Ὅσιε, δύνας δε-
σμοῖς φυσικοῖς, αὐθις ἔξανέτειλας,
ἥμιν τοῖς τέκνοις σου πέμπων, τῶν
θαυμάτων ἄφθονα τὰ σελαγήματα.

Δόξα...

Χρυσορρήμονι γλώττῃ, τῶν δι-
δαγμάτων ἐνέπλησας, τὴν ὑφήλιον
πᾶσαν, καὶ χρυσοῖς μέλεσι, τῶν
ἰαμάτων αὔγας, πᾶσιν ἐναπήστρα-
φας, τῶν παθημάτων τὸ σκότος,
ἀφανίζων Ὅσιε, τῇ ἐπανόδῳ σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Ρητορεύων τὰ θεῖα, μοναδικὸν
τὴν ὑπόστασιν, ὑφηγήσω τὸν
Λόγον, καὶ διπλοῦς πέφηνεν, ἐκ
τῆς Ἀγνῆς προελθών, σάρκα προσ-
λαβόμενος· ἦν εὐλογοῦμεν
ἀπαύστως, καὶ πιστῶς διοξάζομεν
θεῖε Χρυσόστομε.

Κανών α', Ωδὴ γ', τῆς Θεοτόκου

Ἡχος πλ. δ'. Ο Είρμος

Ούρανίας ἀψιδος, ὁροφουργὲ
Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δο-
μῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ
ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
ἀκρότης, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα,
μόνε φιλάνθρωπε. (**Δις**)

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Ισχυρότατον ὅπλον, χαῖρε πι-
στῶν Δέσποινα, χαῖρε κραταιὰ
προστασία, χαῖρε ἀντίληψις· χαῖρε
βοήθεια, ἀμαρτωλῶν· χαῖρε τεῖχος
τῶν προσκαλουμένων σε, χαῖρε τοῦ
κόσμου χαρά.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Κωτηρίας ἀνθρώπων, χαῖρε
στερρὸν ἔρεισμα· χαῖρε τοῦ Ἄδαμ
καὶ τῆς Εὔας ἡ ἐπανάκλησις, δι' ἣς
ἀπέλαβον, τὴν παλαιὰν εὔκληρίαν,
χαῖρε ἡ ἀνοίξασα, πάλιν Παράδει-
σον.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Χαῖρε ἄφλεκτε βάτε, χαῖρε φω-
τὸς ὄχημα, χαῖρε τοῦ Ἁλίου
νεφέλη, χαῖρε περίδοξε, καὶ πε-
ριλάλητε, τοῦ Βασιλέως καθέδρα·
χαῖρε πόλις ἔμψυχε, Χριστοῦ τοῦ
ζῶντος Θεοῦ.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀπειρόγαμε Μῆτερ, χαῖρε ἀγνὴ
Δέσποινα, χαῖρε ἡ ἀνήροτος χώρα
καὶ ἀγεώργητος, ἡ γεωργήσασα,
τὸν Γεωργὸν τῶν ἀπάντων, χαῖρε
γῆ, ἀλήθειαν ἡ ἀνατείλασα.

Κανών β', Ωδὴ γ', τοῦ Ἄγίου

Ἡχος πλ. δ'.

Οὐκ ἔσπιν ἄγιος

Σπίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Χρυσέοις διδάγμασι, κατε-
χρύσωσας σοφέ, τῆς Ἐκκλησίας
τὸν στέφανον, καὶ ταύτης ἐποίκι-
λας, τὴν εὐπρέπειαν Πάτερ, τῷ

κάλλει τῶν λόγων σου· διὸ σε κατ' ἀξίαν τιμᾶ.

Σπίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυρίζουσιν Ὅσιε, ὡς περ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, οἱ ἀτμοὶ τῶν καμάτων σου, δι' ᾧ εὐηρέστησας, τῷ Θεῷ Ιεράρχα, κινδύνοις καὶ θλίψει, καὶ γῇ προσομιλήσας μακρᾶ.

Σπίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ώς ἄνθη μυρίζουσιν, οἱ τῶν λόγων σου καρποί, νοητῶς ἀποστάζοντες, τὸν θεῖον Χρυσόστομε, γλυκασμὸν τῆς σοφίας, καὶ νῦν εὐωδιάζοντες, ἡμᾶς ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμέριστος ἔμεινας, εἰ καὶ σάρκα δι' ἐμέ, ἐκ Παρθένου ἐφόρεσας· διὸ καὶ ἐν δύῳ σε, προσκυνῶ ταῖς οὐσίαις, καὶ δύῳ θελήσεσι, καὶ δύῳ ἐνεργείαις Χριστέ.

Κανών γ', Ωδὴ γ',

Ἐπερος τοῦ Ἀγίου

Ἡχος γ'

Ο ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα

Σπίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υπερορίας ὑπέκρυψέ σε μυχοῖς, τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον, Βασιλὶς ἡ τυφλώττουσα· Χριστὸς δ' ὑψηλότερον, ἐν τῇ λυχνίᾳ, καὶ πάλιν ἐπανάγει.

Σπίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σταλάζων ὁ εἶθρα θαυμάτων καὶ ποταμούς, προχέων ίάσεων,

ἐπανῆλθες Χρυσόστομε, τοῖς πιστῶς τιμῶσί σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνήμην Ἰωάννη.

Δόξα...

Ο χρυσορρόας Νεῖλος ὁ πλημμυρῶν, ἐν λόγοις ἐν θαύμασιν, ἐπανῆκε, συνδράμωμεν, πιστῶς ἀπαντλήσωμεν, ἀφθόνως πάντες ἐν πᾶσι κορεσθῶμεν.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Γεώδης φύσις οὐ σθένει σε ἀνυμεῖν, ἦν Ἀγγελοι μέλπουσιν, ὡς Θεὸν σωματώσασαν· πλὴν πιστῶς οἱ δοῦλοι σου, ἀποτολμῶμεν ὑμεῖν σε καὶ δοξάζειν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφάνησις

Όπου σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα

Ἡχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὴν σοφίαν ἐξ ὑψους καταμαθών, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, καὶ τὴν Ἀγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τήν φιλάργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, βασιλίδα ἐλέγξας, ἀδίκως τῆς ποίμνης σου, ἀπελάθης Μακάριε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... τὸ αὐτό

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Τὴς Τριάδος τὸν ἔνα ὑπερφυῶς, συλλαβοῦσα Παρθένε καὶ θαυμαστῶς, τοῦτον ἀπεκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ κοινωνὸν

τῆς θείας, κατέστησας φύσεως, τήν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, τὴν πάλαι ἐξόριστον· δθεν συνελθόντες, οἱ τῷ τόκῳ σου πάντες, σωθέντες, Πανάμωμε, τοῖς σοῖς λόγοις ἐπόμενοι, χρεωστικῶς σε μακαρίζομεν, αἰτούμενοι Χριστὸν τὸν Θεόν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς σὲ δοξάζουσι πίστει, ως Μητέρα αὐτοῦ.

*Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Σὺ γάρ εἶσθι Βασιλεὺς...*

Κοντάκιον

Ἄχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικὸς

Ἐφράνθη μυστικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τῇ ἀνακομιδῇ, τοῦ σεπτοῦ σου λειψάνου· καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ως χρυσίον πολύτιμον, τοῖς ὑμνοῦσί σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ιαμάτων τὴν χάριν, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Ο Οἶκος

Η λαμπάς, ἡ τῶν ἔργων μου στυγνὴ πέφυκεν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, καὶ δειλιῶ πρὸς ὑπάντησιν τοῦ Ἱεροῦ σου σκήνους· ἀλλ’ αὐτὸς με ὁδήγησον, καὶ τὰς τρίβους μου εὔθυνον, μετανοίας παρέχων μοι καιρὸν πανάγιε, ως αὐτῆς κήρυξ ἐνθεος, καὶ τῶν παθῶν μου τῶν πολυτρόπων κατεύνασον ζάλην· καὶ παγίδων τοῦ Βελίαρ ἀφαρπάσας με, εἰς τέλος σῶσόν με, δπως ὑμνῶ σου ἀξίως τὴν θείαν ἐπάνοδον, ως πρὶν καὶ τὴν κοίμησιν τολμήσας ἐδόξασα, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Συναξάριον

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Σπίχοι

Νεκρὸς καθίζῃ, ὡς Ἰωάννη, θρόνῳ,

Ἄλλ’ ἐν Θεῷ ζῶν, πᾶσιν Εἰρήνη, λέγεις.

Ἄπνουν ἔβδομάτῃ κόμισαν δέμας εἰκάδι χρυσοῦν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ Ἀγία Μαρκιανὴ Βασίλισσα, ἡ ἐν τοῖς Ἀγίοις Αποστόλοις, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Σπίχοι

Τὴν Βασίλισσαν Μαρκιανὴν ἐκ βίου,

Χριστὸς Βασιλεὺς ἐξάγει Βασιλέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Κλαυδῖνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Σπίχοι

Ψυχῆς ἰδὼν σῆς κάλλος ἐξηρημένον,

Ο φυχεραστὴς λαμβάνει σε Κλαυδῖνε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πέτρος ὁ Αἰγύπτιος εἰς βαθὺ γῆρας ἐλθών, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Σπίχοι

Ως ὥριμός τις σῖτος ἐκ γήρως Πέτρε,

Οἶνον ταμείω συγκομίζει τῷ τάφῳ.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

‘Ηχος Γ'. Ὡδὴ α'

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον
ῆλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε, ώσει
τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἔκατέρωθεν
ῦδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ
θεαρέστως μέλποντι. Ἀσωμεν τῷ
Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

‘Ωδὴ γ'.

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πε-
ποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν
Ἐκκλησίαν, ἥν ἐκτήσω,... **ὅ α' χορός...**

Τῷ τιμίῳ σου αἴματι.

‘Ωδὴ δ'.

Εκάλυψεν οὐρανούς, ἡ ἀρετὴ
σου Χριστέ, τῆς κιβωτοῦ γὰρ προ-
ελθών, τοῦ ἀγιάσματός σου, τῆς
ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς
δόξης σου, ὥφθης ως βρέφοις,
ἀγκαλιφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη
τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

‘Ωδὴ ε'.

Ως εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς,
ἐν θρόνῳ ἐπηρομένῳ Θεόν, ὑπ'
Ἄγγέλων δόξης δορυφορούμενον,
ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγώ, πρὸ γὰρ εἶδον
σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνε-
σπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

‘Ωδὴ ζ'.

Εβόησέ σοι, ἵδων ὁ Πρέσβυς,
τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὁ λα-
οῖς ἐπέστη. Ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ
Θεός μου.

‘Ωδὴ ζ'.

Cὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα,
Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρ-
θένῳ, ἀκηράτῳ, ἐνοικήσαντα, Θεὸν
Λόγον ὕμνοῦμεν, εὔσεβῶς
μελωδοῦντες. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

‘Ωδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προ-
σκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Αστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θε-
οσεβείας προεστῶτες Νεανίαι, τῇ
φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον
ὕμνον ἔμελπον. Εὐλογεῖτε πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ
φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (‘Ηχος γ')

Σπίχ. **Μ**εγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν
Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά
μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερούβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτό-
κον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. **Ο**τι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν τα-
πείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἴδού
γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με
πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. **Ο**τι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα
ὁ Δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γε-
νεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. **Ε**ποίησε κράτος ἐν
βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπε-
ρηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. **Κ**αθεῖλε δυνάστας ἀπὸ
θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς,
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ
πλούτουնτας ἔξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία

Ωδὴ θ'

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἄγιον Θεῷ, διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Γίόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Οπ σὲ αἴνοῦσι πᾶσαι αἱ μνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ὕχος β'.

Ἐξαποστειλάριον

Ὕχος β'. Γυναῖκες ἀκουπίσθητε.

Ἀγάλλου πόλις πόλεων, πασῶν ἡ Βασιλεύουσα, ὡς τοῦ καλοῦ σου Ποιμένος, τοῦ Ποιμενάρχου τὸ σκῆνος, ἀπολαβοῦσα σήμερον, τοῦ σὲ καὶ κόσμον ἀπαντα, δύθμίζοντος καὶ σώζοντος, μελισταγοῦς Χρυσοστόμου, καὶ ἐπικρότει τοῖς ὅμνοις.

Θεοτοκίον δμοιον.

Ὕχος β'. Γυναῖκες ἀκουπίσθητε.

Φρικτὴ ἡ προστασία σου, Μαρία Θεοκόσμητε, καὶ φοβερά σου ἡ δόξα, πάσῃ τῇ γῇ Θεοτόκε· εἰς σὲ γὰρ νῦν καυχώμεθα, σὲ καὶ μεσίτην ἔχοντες, πρὸς τὸν Γίὸν καὶ Κτίστην σου, τῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ, τῇ σῇ σωθείημεν πάντες.

ΑΙΝΟΙ. *Ὕχος δ'.*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς υψίστοις. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Ἀἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

*Ἐπερα Σπιχηρά
Προσόμοια τοῦ Μηναίου
Ὕχος δ'. Ἔ
δωκας σημειωσιν...*

Σπίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλήθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγματα, προχεόμενος πάνσοφε, πλουτίζεις Χρυσόστομε, πενομένας φρένας, καὶ ἀποδιώκεις, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλύν, φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε· διὸ σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος.

Σπίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αδίκως τῆς ποίμνης σου, ἀπελαθεὶς Πάτερ Ὁσιε, προσωμίλησας θλίψει, πικραῖς ἔξορίαις τε ἐν αἷς ἡξιώθης, μακαρίου τέλους, οἵα γενναῖος ἀθλητής, καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον, διὸ τῇ ἐπανόδῳ σου, ἡ Ἐκκλησία ἀγάλλεται, ἥν χρυσῷ κατεκόσμησας, τῶν πανσόφων δογμάτων σου.

Σπίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ο στῦλος ὁ πύρινος, ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νάμασι, τῶν δογμάτων κατάρρυτος, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, τῆς θεολογίας, τὸ πάγχρυσον στόμα, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, τῆς μετανοίας κήρυξ ὁ ἐνθεος, φωστὴρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος ἀνθρώπος, ὁ μακάριος σήμερον, ἀνυμείσθω Χρυσόστομος.

Σπίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Κόσμον ὡς βασίλειον, ἡ Βασιλὶς τὸ σὸν λείψανον, δεξαμένη Χρυσόστομε, ἐν τούτῳ σεμνύνεται· καὶ ἐγκαυχωμένη, ἐπὶ τοῖς σοῖς λόγοις τὴν οἰκουμένην συγκαλεῖ, εἰς εὐφροσύνην καὶ θείαν μέθεξιν, ἀφθόνων τῶν χαρίτων σου, μεγαλοφώνως κραυγάζουσα, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, σὺ εἴ δόξα τῶν δούλων σου.

Κόσμον ὡς βασίλειον, ἡ Βασιλὶς τὸ σὸν λείψανον, δεξαμένη Χρυσόστομε, ἐν τούτῳ σεμνύνεται· καὶ ἐγκαυχωμένη, ἐπὶ τοῖς σοῖς λόγοις τὴν οἰκουμένην συγκαλεῖ, εἰς εὐφροσύνην καὶ θείαν μέθεξιν,

ἀφθόνων τῶν χαρίτων σου, μεγαλοφώνως κραυγάζουσα, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, σὺ εἴ δόξα τῶν δούλων σου.

Δόξα Πατρί...
τοῦ Μηναίου. Ἡχος δ'

Πάτερ Χρυσόστομε, ὡς ποταμὸς θεόβρυτος, ἐκ τῆς Ἐδὲμ μυστικῶς ἐξερχόμενος, εἰς ἀρχὰς τέσσαρας διαδραμῶν, σοῖς λόγοις τῆς γῆς τὰ πέρατα, πάντα πιστὸν κατήρδευσας, τῇ παγχρύσῳ διδασκαλίᾳ σου, διὸ τὴν ἐπάνοδον, σοῦ τῶν θείων λειψάνων, ἡμῖν σαφῶς πολιτογραφήσας, πρεσβεύεις σωθῆναι, τὰς ψυχὰς Ἰωάννη, τῶν ἀνυμούντων σε.

Καὶ νῦν... Ἡχος δ'

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὔλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μεγάλη Δοξολογία
Ἡχος δ'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εύδοκίᾳ.

Υμοῦμέν σε, εὔλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γείτονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἄγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γείδος τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἰ μόνος Ἀγιος, σὺ εἰ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἴπα' Κύριε, ἐλέησόν με, ἵσσαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἰς ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἀγιος Ἰσχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τοῦ

Ἀγίου Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡχος πλ. δ'

Η τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὄφος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἄλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ, Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Ἀντίφωνον Α'

Ἡχος β!

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἄνπιφωνον Β'. Ἡχος β'!

Σπίχ. Λίνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Κῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. Μακάριος, οὖς ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Κῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Κῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενέαν καὶ γενεάν.

Κῶσον, ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, φάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενῆς Γίδος καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν

σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄνπιφωνον Γ'
Ἡχος πλ. δ'.

Σπίχ. α! Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. **Ἡχος πλ. δ'**

Η τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὄψις ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἄλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ, Ιωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σπίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
Ἡχος πλ. δ'

Η τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὄψις ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἄλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ, Ιωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μικρὰ Εἰσοδία. Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Γίε Θεοῦ δὲ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός,, (δὲ β' χορὸς) φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

**Ἀπολυτίκιον τοῦ
Ἀγίου Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
Ὕχος πλ. δ'**

Η τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὄψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ, Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ
Κοντάκιον Ὅχος α'**

Ο μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἐπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἐσωσας ἡμᾶς Χριστὲ δὲ Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἡγάπησας, δὲ μόνος φιλάνθρωπος.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος δὲ Θεός, ἀγιος ἴσχυρός, ἀγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμὴν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος δὲ Θεός, ἀγιος ἴσχυρός, ἀγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου

Προκείμενον Ὅχος α'

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Σπίχ. **Ἄ**κούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἐβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

7:26-28, 8:1-2

Ἄδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἐπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ιδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἐπειτα τῶν τοῦ λαοῦ τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἐαυτὸν ἀνενέγκας. Οὐ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, δὲ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἀγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἦν ἐπηξεν δὲ Κύριος, καὶ οὐκ ἀνθρωπος.

Ἄλληλούϊα. γ').

Ὕχος β'.

Σπίχ. **С**τόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν

Σπίχ. **Ο** νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἰεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἔξαρέπως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιοις. Ἀλληλούϊα.

Ὕχος β'

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἄμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεως Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς τῶν ὀγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ, δλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Ὕχος β'

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰώνος. (*τρίς*)

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.